

[Glistrup]

Derfor vil det da i de fleste tilfælde være fuldstændig tåbeligt som skatterådgiver at sige til folk, at de skal spekulere i denne nedsættelse fra 50 pct. til 40 pct. Så dér tror jeg nu nok, at både SF og Socialdemokratiet gør sig bekymringer, uden at der er nogen som helst rimelighed i det.

Fremskridtspartiets holdning til de to lovforslag er aldeles klar. De er en del af vores finanslovforlig med regeringen, og derfor stemmer vi ja til dem.

Bente Juncker (CD):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Centrum-Demokraterne stemmer ja til den selskabsskattenedsættelse ved tredjebehandlingen.

Vi synes, det er et positivt signal, som vi giver dels her i landet, dels til udlandet. Om det er en del af skattereformen eller ej, vil jeg tillade mig at sige at jeg ikke synes er så vigtigt. CD's aktier har ikke haft så stor kursværdi i den skattereform, og det er vi selv glade for.

Men det, vi har sagt til regeringen i denne sag, er: Hvorfor tager I ikke en forhandling med Socialdemokratiet om denne sag? Hvorfor prøver I ikke på at tale med dem og få kontakt med dem for at høre deres synspunkter? Hvad regeringen har sagt til det, skal jeg ikke sige noget om, for det er fra lukkede forhandlinger.

Vi er derimod ikke enige i den måde, som det finansieres på. Vi synes ikke om den lønsumsafgift.

Vi synes ikke om, at den finansielle sektor, som gerne skal have et stort og blomstrende område her i København, skal pålægges en sådan afgift. Derfor kan jeg sige til ministeren, at vi endnu ikke har besluttet, om vi vil stemme imod eller undlade at stemme til finansieringen ved tredjebehandlingen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Stavad og Socialdemokratiet i øvrigt har ved forskellige lejligheder her i den seneste tid især argumenteret for, at denne isolerede sænkning af selskabsskatten fra 50 til 40 pct. vil åbne for ny skattespekulation.

Jeg må klart tilbagevise, at der skulle blive tale om, at der nu åbnes for ny skattespekulation. Det kan man holde mange og lange taler om, og det er uendelig svært rigtig at få hold på de mange eksempler, som Socialdemokratiet forsøger at stille op.

Generelt for disse eksempler gælder imidlertid, at de er teoretiske, hypotetiske, at de er uden hold i den praktiske virkelighed. En række af de eksempler, der er peget på som spekulationsmuligheder, vil derfor slet ikke kunne betale sig og derfor heller ikke finde sted.

Vi har prøvet i Skatteministeriet at gennemregne og analysere et eksempel, hvor lånebetingelserne svarer til, hvad der må antages at gælde for langt de fleste skatteydere. Konklusionen er, at arrangementets omkostninger er så høje, at der ikke er mulighed for at opnå en spekulationsgevinst. Tværtimod vil arrangementet være forbundet med tab.

Nu vil det selvfølgelig føre for vidt her i detaljer at komme ind på alle forudsætninger for regnestykket. Jeg har forstået, at hr. Stavad ønsker lovforslaget tilbage i udvalget. Dér kan jeg levere specificerede forudsætninger.

Men vi har taget udgangspunkt i en lønmodtager med tilstrækkelig stor kreditværdighed til at kunne oprette en kassekredit i et pengeinstitut på 200.000 kr. Skatteyderen kan imidlertid ikke gennemføre arrangementet alene. Det arrangement, hr. Stavad tænker på, er, at man optager et sådant lån, betaler sine renter og får en fradragsværdi for disse renteudgifter på et sted mellem 52 og 58 pct., hvorefter man placerer pengene i et selskab, der kun beskattes med 40 pct.

Hvis det skal være lukrativt, kan man i hvert fald ikke gøre det alene, fordi man jo så bliver hovedaktionær. For at undgå beskatning som hovedaktionær ved selskabets opløsning, er det en nødvendig betingelse, at vedkommende finder mindst 4 andre ligeværdige personer i samme situation uden for familiens kreds. Desuden skal skatteyderen have tillid til, at de øvrige aktionærer ikke vil opløse selskabet i utide, foretage risikobetonede dispositioner eller operere med en forskellig tidshorisont. Endelig må skatteyderen indstille sig på, at en eventuel gevinst tidligst kan opnås efter 3 år.

Jeg tror nok, jeg må sige, at disse betingelser i sig selv er så restriktive, at det vil udelukke mange arrangementer alene af denne årsag.

Lad os så tænke, at arrangementet alligevel bliver sat på skinner. Hvad så? Vi forudsætter, at 5 skatteydere hver optager en kassekredit på 200.000 kr., og at de bliver anbragt i et selskab, der erhverver et kort statspapir til en eller anden rente, der måske kunne være 10 pct. Fore-